

1 α) Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;

Το βιβλίο που είχαμε να διαβάσαμε, με τίτλο «Ο Δωρητής», ήταν ένα από τα πιο ενδιαφέροντα βιβλία που έχω διαβάσει. Το βιβλίο πραγματευόταν την ιστορία ενός παιδιού που ζούσε σε μια μελλοντική κοινωνία όπου κυριαρχεί η ομοιομορφία, καθώς οι άνθρωποι δεν είναι διαφορετικοί. Η ζωή στην κοινότητα που ζει ο ήρωας μας είναι απολύτως ασφαλής και οι επιλογές των ανθρώπων εξαρτώνται από την Επιτροπή των Πρεσβυτέρων. Ο ήρωας μας θα επιλεγεί να γίνει ο επόμενος Δέκτης, δηλαδή ο μόνος άνθρωπος που έχει αναμνήσεις του παρελθόντος, ευχάριστες αλλά και δυσάρεστες. Το βιβλίο σε πολλά σημεία μου δημιούργησε σκέψεις για το πώς θα μπορούσε να είναι ο κόσμος στο μέλλον. Αρχικά, πιστεύω πως για να υπάρξει ισότητα και μια ασφαλής ζωή δεν είναι απαραίτητο να υπάρχουν τόσο αυταρχικοί νόμοι και η ζωή του κάθε ανθρώπου να εξαρτάται από κάποιους άλλους ανθρώπους, χωρίς το άτομο να έχει την ελεύθερη βούληση σε σχέση με τις επιλογές του.

Επίσης είναι πολύ δύσκολο για εμάς να σκεφτούμε έναν κόσμο όπου δεν θα υπάρχουν χρώματα, αναμνήσεις ή ελεύθερη βούληση. Όλα αυτά για εμάς είναι δεδομένα, αφού δεν μπορεί κάποιος να μας τα πάρει εύκολα, καθώς δεν θα μπορούσαμε να ζήσουμε χωρίς αυτά. Κατά την γνώμη μου, μια ιδανική ζωή θα μπορούσε να είναι αληθινή, όμως, για να συμβεί αυτό η λύση δεν είναι οι αυταρχικοί νόμοι και η αφαίρεση της ελεύθερης βούλησης. Αντιθέτως, θα πρέπει να υπάρχει ισότητα ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, αποδοχή της διαφορετικότητας του καθενός και πάνω απ' όλα αγάπη ανάμεσα σε όλα τα μέλη της κοινότητας.

β) *Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;*

Κατά την γνώμη μου μια ιδανική ζωή θα ήταν δύσκολο να επιτευχθεί, αλλά όχι απίθανο. Ο βασικότερος λόγος είναι πως ο άνθρωπος συνήθως δεν ενδιαφέρεται, όσο χρειάζεται, για τον συνάνθρωπό του. Σε μία ιδανική ζωή δεν θα υπήρχαν φτωχοί και πλούσιοι, δεν θα υπήρχαν αμόρφωτοι και μορφωμένοι. Όλοι οι άνθρωποι θα είχαν τις ίδιες ευκαιρίες στη ζωή, ανεξαρτήτως καταγωγής και γνωριμιών, έτσι ώστε να υπάρχει ισότητα. Ακόμα, όλοι οι άνθρωποι θα σέβονταν τους άλλους ανεξαρτήτως από το ποιοι θα ήταν. Επιπλέον, βασικό στοιχείο του χαρακτήρα κάθε ανθρώπου θα πρέπει να ήταν η διάθεση για εθελοντική εργασία, αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια, γιατί

αυτά είναι πολύ σημαντικά. Τέλος, θα έπρεπε να υπάρχει αγάπη ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, καθώς η αγάπη είναι το πιο σημαντικό συναίσθημα που μπορεί να νιώθει ένας άνθρωπος για τον συνάνθρωπο του.

2 α) Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;

Ο Δωρητής Μνήμης του βιβλίου έχει ένα συγκεκριμένο ρόλο: να κρατάει τις αναμνήσεις του παρελθόντος, έτσι ώστε να βοηθάει και να συμβουλεύει τους άλλους ανθρώπους της Κοινότητας. Ο Δωρητής έχει και ευχάριστες αλλά και δυσάρεστες αναμνήσεις, όπως αναμνήσεις πόνου και συναισθήματα φόβου. Γι' αυτό, αν ήμουν ένας Δωρητής Μνήμης, θα προτιμούσα να μοιραστώ με έναν συνάνθρωπο τις ευχάριστες αναμνήσεις και τα όμορφα συναισθήματα που θα είχα γνωρίσει. Έτσι, θα μπορούσαν να γνωρίσουν και οι υπόλοιποι άνθρωποι της Κοινότητάς μου τις ομορφιές του δικού μας πραγματικού κόσμου, έτσι όπως τον ζούμε εμείς στο παρόν.

Εάν ένας άνθρωπος που δεν είχε νιώσει ποτέ του κάποιο πραγματικό συναίσθημα, ούτε είχε βιώσει ποτέ του μια τρομακτική ή άσχημη εμπειρία στη ζωή του, θα πανικοβαλλόταν, αν ξαφνικά έβλεπε κάτι άσχημο να συμβαίνει μπροστά του, όπως έναν πόλεμο ή μια δολοφονία. Έτσι, μπορεί να άλλαζε εντελώς η γνώμη του για τον κόσμο στο παρελθόν και να δημιουργούσε χάος στην κοινότητα. Γι' αυτό θα προτιμούσα να μοιραστώ με κάποιον μία πιο ευχάριστη ανάμνηση, έτσι ώστε να του δείξω ότι ο κόσμος μας τότε ήταν πολύ πιο όμορφος από ό,τι τώρα.

β) Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;

Οι αναμνήσεις είναι ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής του κάθε ανθρώπου καθώς βασίζονται στα περιστατικά της ζωής του, τα οποία μένουν στη μνήμη του για πάντα και μπορεί να τα αναπολεί όποια στιγμή θέλει. Οι αναμνήσεις για μένα είναι πολύ σημαντικές, όπως για τον κάθε άνθρωπο, γιατί είναι οι εμπειρίες του από τη ζωή, είναι οι στιγμές αγάπης με τους φίλους και την οικογένεια του. Ακόμα και οι δυσάρεστες αναμνήσεις και εμπειρίες είναι πολύ σημαντικές για τους ανθρώπους, γιατί μέσα από αυτές παίρνουμε μαθήματα ζωής για το πώς να συμπεριφερόμαστε, τι είναι καλό και τι είναι κακό, έτσι ώστε να διαπλάσουμε την προσωπικότητα μας μέσα από τις εμπειρίες και τον κόσμο γύρω μας.

3. Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:

- Η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (Big Brother), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε ανθρώπου στην «ιδανική» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.
- Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος...».

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Η σημερινή εποχή είναι μια πολύ κρίσιμη εποχή, γιατί διατρέχουμε τον κίνδυνο της ισοπέδωσης και της ομοιομορφίας. Αυτό μπορεί να είναι πολύ καταστροφικό για κάποιους λαούς, οι οποίοι μπορεί να χάσουν την ιστορία τους και την κουλτούρα τους, καθώς θα έχουν γίνει ένα με τους υπόλοιπους. Κάτι αντίστοιχο είχε γίνει στις χώρες της Αφρικής κατά τον αποικισμό, όπου οι άποικοι ανάγκασαν τους ντόπιους να υιοθετήσουν την κουλτούρα τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πολλοί λαοί να χάσουν τις ιδιαιτερότητες τους, όπως τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα και την κουλτούρα τους και να γίνουν ένα με τους αποίκους ξεχνώντας το παρελθόν τους.

Στην εποχή μας λόγω του διαδικτύου οι άνθρωποι έρχονται όλο και πιο κοντά ξεπερνώντας τις μεγάλες αποστάσεις που τους χωρίζουν. Έτσι, οι άνθρωποι μοιράζονται τις συνήθειες και τις εμπειρίες τους. Αυτό δεν θεωρείται κακό, γιατί έτσι οι άνθρωποι μαθαίνουν για άλλες κουλτούρες και πολιτισμούς, όμως αν οι άνθρωποι υιοθετούν ξένες συμπεριφορές και ξεχνούν τις δικές τους παραδόσεις και συνήθειες, τότε το πρόβλημα μεγαλώνει, καθώς ξεχνιέται ο πολιτισμός και η κουλτούρα τους.

Οι νέοι μπορούν να το αποτρέψουν αυτό προσέχοντας τη συμπεριφορά τους σε σχέση με το τι υιοθετούν από τους άλλους ανθρώπους. Οι νέοι θα πρέπει να παίρνουν ό,τι μπορούν από τους ανθρώπους με διαφορετική κουλτούρα με τους οποίους συναναστρέφονται, όμως να μην εγκαταλείπουν τις δικές τους συνήθειες, οι οποίες μπορεί να θεωρούνται ξεπερασμένες από τους υπόλοιπους. Έτσι, οι νέοι θα μπορέσουν να διασφαλίσουν και να κρατήσουν άθικτη την προσωπικότητά τους και να προστατεύσουν τον πολιτισμό και την κουλτούρα τους.